

AUTAHVLILE

Vastavalt allasutuste esitisele käsin märkida ära järgmiste instituudi töötajate silmapaistvaid saavutusi tööülesannete täitmisel ja ühiskondlikus tegevuses ning paigutada nende fotod instituudi autahvlile.

Heino Arumäe, masinaelementide kateedri dotsent.

Helin Kivimägi, automaatika kateedri vaneminsener.

Veera Kurvits, vene keele kateedri vanemõpetaja.

Viida Laiverik, ehitustehnoloogia kateedri vaneminsener.

Valter Pertel, NLKP ajaloo kateedri dotsent.

Enno Siirde, keemiatööstuse protsesside ja aparatuuride kateedri juhataja.

Salman Straž, statistika kateedri professori k.t.

Arnold Sumberg, konstrueerimis-eksperimentaalosakonna tööriistaluksepp.

Hugo Tiismus, elektriajamite kateedri juhataja.

Kulla Võrno, tehniliste õppevahendite teenistuse insener.

Rektor B. TAMM

7. ja 8. novembril tähistab meie kodumaa Suure Sotsialistliku Oktoobrirevolutsiooni 65. aastapäeva. Üldrahvaliku pidupäeva puhul õnnitlen instituudi kõiki õppejõude, üliõpilasi, teinistujaid, töölisi, soovin partei-, ametiühingu- ja komsomolikomitee ning rektoraadi nimel edu õppe- ja kasvatustöös, uusi saavutusi teaduses ja majandusalases tegevuses.

K ä s i n

tööülesannete eeskujuliku täitmise ja ühiskondlikust elust aktiivse osavõtu eest avaldada tänu järgmistele instituudi töötajatele ja üliõpilastele:

Ernst Aasamäe, vanemteadur. Merike Aasma, LI-91.

Valve Ainsoo, vanemraamatupidaja.

Oleg Aleksejev, AK-97.

Dago Antov, nooremteadur.

Villem Bender, füüsika kateedri vanemõpetaja.

Arkadi Ebber, vanemteadur.

Olev Eljas, nooremteadur.

Natalja Garbuz, LR-37.

Vjatšeslav Grigorjev, AK-37.

Madlena Grintšak, KA-57.

Artur Hain, TUS osakonna juhataja.

KIITUSKÄSKKIRI

Tiina Heinsoo, raamatukogu bibliograaf.

Vjatšeslav Hromov, võõrkeelte kateedri dotsent.

Jelena Ivanova, MM-57.

Jüri Jõgeva, AO-31.

Heljut Kalda, nooremteadur.

Marek Kaleta, MA-51.

Valdur Kallas, lukksepp-elektrimontöör.

Robertas Kiseljus, MM-77.

Anna Koemets, komandant.

Avo Kokmann, LR-31.

Jelena Kotšetova, AJ-77.

Kunder Kulli, poliitilise ökonoomia kateedri dotsent.

Alar Käes, EE-31.

Jakob Kübarsepp, vanemteadur.

Enn Laikmaa, labori juhataja.

Tõnu Lehtla, elektriajamite kateedri dotsent.

Ivi Lepik, kehalise kasvatuse kateedri assistent.

Harri Lumiste, keevitaja.

Aime Mahlapuu, vanemteadur.

Andres Noor, LS-31.

Virma Murel, tööstuse juhtimise ja planeerimise kateedri dotsent.

Niina Novikova, insener.

Marge Olvi, KM-92.

Andres Oro, MA-72.

Andrei Ossiptšuk, AM-97.

Tõnu Pae, ehitusjaoskonna töödejuhataja.

Toomas Parve, nooremteadur.

Urmas Pastarus, TP-31.

Tõnu Peipman, teoreetilise mehaanika kateedri assistent.

Elmo Pettai, vaneminsener.

Arvi Prikk, vanemteadur.

Aime Päril, insener.

Kaido Rajur, nooremteadur.

Rein Randmann, soojusenergeetika kateedri dotsent.

Toomas Rang, elektroonika kateedri vanemõpetaja.

Jaak Ratassepp, raadiotehnika kateedri assistent.

Urmas Raude, KA-51.

Linda Reha, vaneminsener.

Jüri Riives, masinaehitustehnoloogia kateedri assistent.

Valentin Rosenberg, EE-37.

Anatoli Rõbakov, kehalise kasvatuse kateedri vanemõpetaja.

Piia Sandla, TL-71.

Lennart Sasi, ehitusmaterjalide kateedri dotsent.

Meelis Sirendi, KÜ-31.

Leonid Smoljanski, LR-57.

Krista Stein, vanemlaborant.

Aleksander Stoljarev, AA-77.

August Sunila, NLKP ajaloo kateedri dotsent.

Boris Zahharov, labori juhataja.

Ellen Talimets, anorgaanilise keemia kateedri dotsent.

Elsa Tamm, vene keele kateedri vanemõpetaja.

Endel Tamm, puusepp.

Ivar Tammeraid, matemaatika kateedri dotsent.

Tõnu Tammesalu, EE-32.

Jelena Tšalova, vanemtehnika.

Elvira Tšerkassova, filosoofia kateedri dotsent.

Valdel Tõkke, labori juhataja.

Innar Vainre, TI-31.

Ljudmila Vereš, üldtehnilise kateedri assistent.

Vilma Vilipõld, vaneminsener.

Marje Võrk, teadusraamatukogu insener.

Rektor B. TAMM

KOIGI MAADE PROLETAARLASED, ÜHINEGE!

TALLINNA POLÜTEHNIIK

TPI PARTEIKOMITEE, REKTORAADI, KOMSOMOLIKOMITEE JA AMETIÜHINGUKOMITEE HÄÄLEKANDJA

TOITLUSPROGRAMM
ELLU!

MAA VAJAB KORRAS MASINAID

NLKP XXVI kongress tõstis esiplaanile elanike toiduainetega parema varustamise ülesande. Selle lahendamiseks töötati partei käesoleva aastakümne majandusstrateegia tähtsaima koosteosana välja NSVL tootlusprogramm ajavahemikuks kuni 1990. aastani. Programm kiideti heaks NLKP Keskkomitee 1982. aasta maipleenumil. Heakskiidetud programm kujutab kvaliteedilt uut sammu majanduse planeerimise ja juhtimise süsteemis, ühendab ühtseks tervikuks kõik agrotööstuskompleksi lülid ning suunab need lõppeesmärgi saavutamisele — põllumajandussaaduste tootangu suurendamisele ja selle kvaliteedi tõstmisele. Hästi töötava agrotööstuskompleksi üheks põhilülis on heas korras põllumajandusmasinad. Ei ole vist kellelegi uudiseks, et põllumajandusmasinate hoolduseks ja remondiks kulutatakse aastas tunduvalt rohkem

raha kui uute masinate soetamiseks. Põllumajandusmasinate remondi ja nende kulunud detailide taastamise ajakohase tehnoloogia väljatöötamisel ja evitamisel on oma sõna öelda ka mehaanikateaduskonnal, eelkõige metallide tehnoloogia kateedril ja pulbermetallurgia tootmisharulaboril. Kateedri ja labori sidemed põllumajandusega ulatuvad juba 1974. aastasse, mil sõlmiti leping koondise «Eesti Põllumajandustehnika» ja TPI vahel. Koostöös töötati välja pulbermetallurgia tsehhi tehnoloogiline skeem ja seadmestik ning rea põllumajandusmasinate detailide pulbermetallurgia tehnoloogia.

Alates 1975. aastast annab pulbermetallurgia tsehhi koondise «Eesti Põllumajandustehnika» Kose osakonnas pidevalt toodangut. Praegu moodustavad põhilise osa sellest põllumajandusmasinate tagavaraosad ja detailid oma süsteemi ettevõtete

tootangu komplekteerimiseks. Kui vahepeal oli labori töö suunatud peamiselt energeetikatööstuse probleemide lahendamisele, siis on nüüd vastavalt NLKP Keskkomitee maipleenumi otsusele tähelepanu keskmes jälle põllumajandusmasinad ja nende tööea pikendamine. Tänavu maikuu sõlmiti koostööleping kateedri ja labori ning ENSV Ministrite Nõukogu Riikliku Põllumajanduse Tootmistehnika Komitee vahel pulberkatete kasutamise võimaluste väljaselgitamiseks Eesti NSV põllumajanduses. On selgitatud välja taastamist vajavate detailide nomenklatuur, perspektiivsed pulberkatted ja katmise meetodid. Komitee ettevõtete insener-tehnilistele töötajatele korraldati oktoobrikuus seminar ja praktiline õppus kulumiskindlastest pulberpinnakatetest.

On sõlmitud uurimistöõ leping pulberkatete tehnoloogia väljatöötamisest ENSV Riikliku Põllumajanduse Tootmistehnika Komitee ettevõtetele. Töötakse välja rea põllumajandusmasinate detailide tööea tõstmise ja taastamise tehnoloogia pulberkatete pealekandmise teel. Nii aidatakse kaasa ülesannete lahendamisele, mis on otseselt seotud tootlusprogrammiga. Eesmärgiks on vähendada põllumajandusmasinate tagavaraosade defitsiiti, hoida kokku metalli, tõsta detailide tööga. Ühtekokku väljendub see soliidse majanduslikus säästus. Mõistagi nõuab nende probleemide lahendamine ka laborile uute pinnakattiseadmete muretsemist ja uurimistöõ mõningat ümberkorraldamist. Seniseks suunaks oli ju laboris metallpulbrist pressimise-paagutamise teel saadavate abrasiivkulumiskindlate materjalide ja konstruktsioonide väljatöötamine. Lisaks teaduslikule panusele on metallide tehnoloogia kateeder valmistanud ette asjatundjaid, kes on saanud laboris väljatöötatud ideede rakendajateks ja edasiviijateks. Hulk aastaid

töötab labori juures ÕTU pulbermetallurgiaring, mille tegevusest on igal aastal kasvanud välja sisukaid diplomitöid. Pikka aega oli koondise «Eesti Põllumajandustehnika» pulbermetallurgia tsehhi juhatajaks mehaanikateaduskonna lõpetanu R. Päärsoo. Riikliku Põllumajanduse Tootmistehnika Komitee Remondi ja Tagavaraosade Taastamise Valitsuse peatehnoloog on samuti pulbermetallurgia alase ettevõtmistuse saanud TPI lõpetanu H. Paunandi.

Metallide tehnoloogia kateeder ja pulbermetallurgia labor on õigesti aru saanud NLKP Keskkomitee maipleenumi seatud ülesannetest ja asunud neid täitma. Ootame sama ka teistelt kateedritelt ja allasutustelt.

Mehaanikateaduskonna parteibüroo sekretär dotsent HEINO ARUMÄE, metallide tehnoloogia kateedri dotsent PRIIT KULU

E. Lenzi nimeline stipendium

ULO SEPP, automaatikateaduskonna V kursus.

H. Pöggelmanni nimeline stipendium

IRINA SEMIKOVA, mehaanikateaduskonna IV kursus.

NSV Liidu Ametiühingute nimeline stipendium

TIIVI TAMBERG, ehitusteaduskonna III kursus.

J. Anveldi nimeline stipendium

MART ROOST, majandusteaduskonna V kursus.

JUHANI VÄLJATAGA, majandusteaduskonna III kursus.

ANDREI KAZAKOV, energeetikateaduskonna V kursus.

MEIE PARIMAD
ÜLIÕPILASED

- ULLE SAA, majandusteaduskonna III kursus.
- J. Lauristini nimeline stipendium
- KAIDO FRIDOLIN, ehitusteaduskonna III kursus.
- V. Kingissepa nimeline stipendium
- ANDREI KAZAKOV, energeetikateaduskonna V kursus.

Sügissemestril saavad nimelisi stipendiume järgmised meie üliõpilased:

- V. I. Lenini nimeline stipendium
- BORIS BERKMAN, automaatikateaduskonna V kursus.
- ANDRES KUNINGAS, ehitusteaduskonna III kursus.
- TONU RADIK, mehaanikateaduskonna V kursus.
- VEIKO SPRIT, mehaanikateaduskonna IV kursus.
- HELGE VEEREMAA, majandusteaduskonna V kursus.
- HELMUTH VEILER, energeetikateaduskonna V kursus.
- URMAS RAUDE, keemiataaduskonna III kursus.

KOMSOMOLI-KOMITEES

* Esmaspäeval, 1. novembril toimus ELKNÜ TPI Komitee järjekordne istung. Külalistena viibisid kohal TPI parteikomitee sekretär Aadu Talts ja ELKNÜ Oktoobri Rajooni Komitee I sekretär Liilia Lau. ELKNÜ TPI Komitee sekretäri kohustest vabastati Urmas Hiire seoses tema üleminekuga parteitööle EKP Harju Rajooni Komiteesse. Seltsimehed Lau ja Talts õnnitlesid U. Hiiret ametikõrgenduse puhul ning lugesid ette ELKNÜ Oktoobri Rajooni Komitee ja instituudi tänukirjad sekretäri tubli töö

eest komsomoliorganisatsiooni juhina aastail 1981—1982. ELKNÜ TPI Komitee uueks sekretäriks valiti 1982. aastal automaatikateaduskonna lõpetanud Eduard Saul. * Orgküsimumused jätkusid. Seoses üleminekuga teisele töölle vabastati arvestussektori juhataja ja komitee liikme kohustest Marje Uusküla. Tema ametikohale kinnitati Ene Andre. * Sekretäri asetäitja kohustest orgtöö alal vabastati seoses üleminekuga parteitööle Silva Porkon. Uueks sekretäri asetäitjaks sai Sylvia Nei. * Seoses ELKNÜ TPI Komitee uue sekretäri valimisega vabanes sekretäri asetäitja koht ideoloogiatöö alal. Sellele kohale valiti Aleksander Gridšin. * Järgnevalt heideti pilk ta-

gasi ajavahemikus 21.—27. oktoobri toimunud aruandevalimiskonverentsidele. Teaduskonna aruande-valimiskonverentsist osavõtjate arv peaks kindlalt olema väga lähedane valitud delegaatide arvule. Et tegemist on ette teada üritusega, siis ei peaks raskusi tekitama paari tunni leidmine kuulamiseks oma teaduskonna komsomoliprobleeme. Tudengite endi huvi oma teaduskonna ürituste-ettevõtmiste suhtes peaks otsustavalt muutuma. Siis poleks põhjust viriseda, et puldist alla öeldu on igav või ei paku pinget. Meeldiv on tõdeda, et instituudi administratsioon ja ühiskondlikud organisatsioonid on huvitatud komsomolitööst. Tõiga kinnituseks oli nende esindajate rohke osavõtt aruande-valimiskonverentsidest.

21. oktoobrist juhib ehitusteaduskonna komsomolitööd Janno Busch EK-31; automaatikateaduskonnas 22. oktoobrist Avo Kokmann LR-31; majandusteaduskonnas 25. oktoobrist Aare Randma TP-71; keemias jätkab komsomolibüroo juhtimist KO-71 üliõpilane Reet Voitk; energeetikateaduskonna komsomolitöö eesotsas seisab 26. oktoobrist Jüri Väli AA-51 ja mehaanikute komsomolitöö kulgeb edasi Ülari Tuisu MA-72 juhtimisel. * EÜE-st 82 tegi ülevaatliku kokkuvõtte sekretäri asetäitja töökasvatuse alal Enn Vaher. Uus EÜE-sektor peaks oma töös 1983. aasta malevasuve organiseerimisel lähtuma järgnevast: * et rühma komandör, komisar ja enamik malevasi oleks ühest kõrgkoolist;

* et teiste kõrgkoolide kureeritavatesse rühmadesse viidavad perod registreeritaks eelnevalt oma kooli EÜE sektoris; * et nüüdsest alates liigub malevasel dekaani just EÜE sektori abil (saa aru: tudengitel endil väheneb jalavaev ja dekaani ei tülitata igal minutil); * et tuleb rangelt kinni pidada komplekteerimistähedest; * et EÜE sektori juhataja aruanne komplekteerimiseks kuulatakse ära aprillis-mais komsomolikomitee koosolekul. * TPI komsomoliorganisatsiooni võeti vastu uus liige — Ann Laiakask KÜ-71. Õnnitleme! Pressisektori juhataja ANNELI KUUS

Sügis. Vihm. Tänaval, aknalaasil, vihma-varjul. Eestimaa seondub, talle omane. Ja läbi sügishalluse lõunamaa erksad rütmid, rõõm meil TPI-s hiljuti külas olnud taškenditaride naeratuses... ALAR MAE fotod.

Ühe ööga olid kadunud linna kõik kojamehed. Vuntsilised ja kiilaspäised, purjutajad, sinkjashallide ninadega, pruunide vatijopedega nagu rohmad kadunud, hääled endal suitsu tõmbamisest kähedad; igat masti majahoidjad nagu Tšehovi voorimehed — kõik nad olid tänase ööga välja surnud.

Keegi ei pühkinud kõnniteedelt kuhja kollaseid ja punaseid puulehti, mis vedelesid maas nagu lõpnu kuldkalakesed, ja mitte keegi ei äratanud mind hommikul huikamise ja ämbrikolinaga.

Nii olid nad mind üles ajanud mõõdunud neljapäeval, just siis, kui hakkasin jõudma tollesse tavatusse unenäku, isegi veel mitte unenäku enesesse, vaid ainult läheneva, ilma süžeeta ja tegelasteta nägemuse aimusse, rõmsast ootusest kantsusse.

Unenäo aimus on kui tohtu kala; pekslemas korraga su sees, su sõrmeotstes, su meelekohtade hapra naha all.

Ja siis olidki mind äratanud need pagana kojamehed. Nad olid kolistanud ämbritega ja kraapinud luuaga kõnniteid, ajades hunnikusse imekauneid surnud lehti, mis alles eile olid liueinud õhus nagu kuldkalakesed akvaariumis.

See oli olnud mõõdunud neljapäeval... Tol hommikul ärgates olin ma morganud, et puud old järsku, ühe ööga kolaseks tõmbunud, nii nagu ühe ööga võib halliks minna suurest murest läbikäinud inimene. Isegi see väike puu, mille olin istutanud kevadise laupäevaku ajal, seisib nüüd oma kuldse juuksepähkaku väreldes ja oli kui sasitud juustega punapäine lapsuke.

«Noh, läks lahti...» ütlesin ma endamisi, «tere hommikust, läkski lahti! Nüüd ajavad nad lehed hunnikusse ja pistavad neile tule otsa nagu ketseritele.»

See oli olnud mõõdunud neljapäeval. Aga tänase ööga olid linna kõik kojamehed kadunud. Kadunud! Hurraa! Igatahes võis see olla tohutult tore — lehtedesse uppunud linn! Mitte vee-, vaid leheuputus!

Aga kõige tõenäolisemalt olin ma lihtsalt liiga kauaks magama jäänud.

Täna on pühapäev. Maksim ei lähe instituuti, isa ei lähe tööle. Me oleme kogu päeva kodus. Kõik kolm kogu päeva, hommikust õhtuni.

«Kojamehi ei ole ega tulegi enam,» ütlesin, kui olin laua taga istet võtnud ja võid leivale määrisin. «Kõik kojamehed said tänase ööga otsa. Nad surid välja nagu dinosaurused.»

«Jälle midagi uut,» pomises Maksim. Minu arust oli ta täna tujust ära.

«Mina kordan end väga harva,» mõnsin ma rahulolevalt. See oli midagi meie hommikuse soojenduse hakatuses. «Minu repertuaar on ulatuslik. Kelle tehtud on salat?»

«Isa,» ütles Maksim.

«Maksi,» ütles isa. Tegelikult rääkisid nad mõlemad korraga.

Millal ükskord langeb lund?

DINA RUBINA

«Suurepärane!» kilkasin mina. «Ei arvanud ära. Salati tein minna eile õhtul ja panin külmkappi. Ma loodan, et sealt ta välja võetigi!»

«Jah,» kostis isa. «Sind võrukaela...»

Aga ka isa oli täna tujust ära. Või mitte just tujust ära, aga millegi pärast mures. Isegi sellest hommikusest soojendusest, mille ma eile ette oliin plaanud, polnud tolku.

Isa sonkis veel kümnekond minutit salatit, pani siis kahvi käest, toetas lõua ristis kätele ja ütles:

«Vaja üks asi läbi arutada, lapsed. Ma tahaksin teiega rääkida. Õigemini nõu pidada. Meie Natalja Sergejevnaga oleme otsustanud koos elama hakata...» Ta jäi vait, otsides sobivaid sõnu. «Noh, see tähendab ühendada oma saatused.»

«Kuidas?» küsisin ma totakalt. «Kuidasmoodi?»

«Anna andeks, isa, mul läks meelest temaga eile rääkida,» segas Maks kiiresti vahele. «Meil pole midagi selle vastu, isa.»

«Kuidasmoodi?» küsisin ma veel kord nõralt.

«Räägime teises toas,» ütles Maks mulle. «See on arusaadav, me kõik mõistame.»

«Kuidas nii? Aga ema?» küsisin mina.

«Oled sa hulluks läinud?» riitles Maks. «Räägime teises toas.»

Maks lükkas tooli kolinal eemale, võttis mul käest ja tõi kas mu meie tuppa.

«Hulluks oled läinud või?» kordas ta külmalt, kui oli mu diivanile istuma surnud.

Ma magasin väga vanal diivanil. Kui heita pilk teise diivanirulli taha, minu jalgade poole, võis näha kulunud kleebist vaevalt märgatava kirjaga: «Diivan nr. 627.»

Ma magasin diivanil nr. 627 ja mõtlesin mõnikord õsiti sellest, et kuski kellegi kodu seltsivad samasugused vanad diivanid — kuussada kakskümmend kaheksa, kuussada kakskümmend üheksa, kuussada kolmkümmend — minu diivani nooremad vennad. Ja ma mõtlesin sellest, et nendel diivanitel

Mõõdunud kevadel Taškendis tutvus meie toimetuse seal elava noore kirjaniku DINA RUBINAGA, kelle lühijutte on avaldanud kirjandusajakiri «Junost». Iseseisva raamatuna on ilmunud 2 novellikogumikku.

Sel sügisel oli Dina Rubina külas Tallinnas ja ka «Tallinna Polütehnikus». Kui palusime tal pärast mitmeid elavaid vestlusi meie lugejale ka midagi lehe vahendusel edasi öelda, kirjutas ta: «Arvan, et üliõpilastele saab olla avameelsem ja siiram kui mistahes muu ajaleht. Temas kätkeb võimalusi leida oma lugejaga kõige vahetumaid kontakte.»

Dina Rubina kirjutab noortest ja noortele. Tema juttude tegelased on peaaegu eranditult väga noored inimesed, kes alles avastavad enesele maailma ja läbi maailma iseennast. Juuresolev katkend pärineb Dina Rubina jutustusest «Millal ükskord langeb lund?», on kirjaniku loomingu esimene tõlge eesti keelde, ja ehk mitte viimane.

magavad vist väga erinevad inimesed ja et nad mõtleavad vist väga erinevaist asjust enne magamaajamist...

«Maksim, aga ema?» küsisin ma.

«Sa oled hulluks läinud!» oigas Maksim ja istus minu kõrvale, peopesad vastu põlvi surutud. «Ema enam ellu ei ärata. Aga isal on elu veel ees, ta on alles noor.»

«Noor?» kordasin ma õudu-sega. «Ta on neljakümne viie aastane.»

«Nii-nal!» sõnas Maks silphaaval. «Me oleme ju täiskasvanud inimesed.»

«Sina oled täiskasvanud. Aga mina olen viieteistkümne aastane.»

«Peaaegu kuueteistkümne... Me ei tohi isa elu rikkuda, ta on niigi kaua vastu pidanud. Viis aastat üksinda, meie pärast.»

«Ja veel sellepärast, et ta armastab ema.»

«Niina! Ema surnuist üles ei ärata!»

«Mis sa kordad nagu eesel kogu aeg üht ja sedasama?!» karjusin ma.

Ilmaasjata väljendasin ennast nõnda. Pole kunagi kuulda olnud, et eeslid korranuksid üht ja sedasama. Ja üleüldse on eesel üsna armastusväärne loom.

«Noh, oleme rääkinud,» arvas Maksim väsinult. «Sa oled kõigest aru saanud. Isa hakkab elama seal, meie juures ei ole ruumi, ja ka meie sinuga oleme lõppede lõpuks täiskasvanud inimesed. See on isegi hea, et isa töötoast saab sinu tuba. Sul on ammu aeg elada eraldi toas. Sul pole vaja enam õõseks rinnaidjat padja alla peita, võid selle normaalse inimese kombel toolileenile sättida.»

Kustkohast ta küll seda rinnahoidja-asja teab? No on toibu... Me tulime toast kooki. Isa istus laua taga ja kustutas suitsuotsa vastu tühja vorstitaldriku.

Maksim lükkas mind ettepoole ja pani käe mulle kusegile sinna, kus algas kael. Ta silitas mind hellitavalt mõõda kaela nagu traavlit, kelle peale on

tehtud panus, ja julgustas poolihääli:

«Noh...»

«Misasja sa teed?» käratasin ma isale nagu kojamees. «Tuhattoosi ei ole või?» Ise läksin kiiresti ukse poole.

«Kuhu nüüd?» küsis Maksim. «Tuulutan natuke,» vastasin mina mütsi pähe surudes. Ja siis helises telefon.

«Maksim võttis toru ja ütles õlgu kehitades äkki mulle: «Sulle. Väga mehehääle moodi.»

«See on mingi eksitus,» arvasin mina.

Üldiselt juhtus harva, et mulle helistasid mehed. Mehed mulle veel ei helistanud. Tõsi küll, kunagi seitsmendas klassis oli mind tüüdanud üks pioneeri-juht meie laagrist. Ta rääkis ebaloomulikult kõrge, kentsaka häälega. Kui ta mulle helistas ja mu venna peale sattus, karjus too mulle koridorist: «Tule, see sinu eunuhh küsib sind!»

Sellel siin aga oli ilus madal hääli.

«Teie olete Niina,» ütles ta. «Tänan, olen teadlik,» vastasin masinlikult.

«Teil on imekena hääli. Andke andeks, ma olen närvis ja räägin rumalusi. Ma nägin teid teatris...»

«Jah. Minu näidendi «Kuritöö ja karistus» esietendusel,» kostsin mina. Keegi meie klassist, mängis lolli, see oli selge.

«E-ei...» vaidles mehe hääli ebalevalt vastu. «Te istusite rõdul. Selgus, et mu sõber täiesti juhuslikult teadis teid ja andis mulle teie telefoninumbri.»

«See on mingi eksitus,» arvasin ma loult. «Viimase kolmekümne kahe aasta jooksul pole ma teatris käinud.»

Mees hakkas naerma — ta naeris väga kenasti — ja ütles etteheitvalt:

«Niina, ärge tehke nalja. Saage aru, ma pean teid nägema. Lihtsalt pean. Minu nimi on Boriss...»

«Mul on väga kahju, Boriss, aga teid on ninapidi veetud. Mina olen viieteistkümne aastane. Noh, kuueteistkümne...»

Ta hakkas uuesti naerma ja ütles:

«See polegi nii paha. Te olete veel piisavalt noor.»

«Hea küll, saame kohe kokku,» ütlesin ma otsustavalt. «Ainult teate mis, jätame ära need tunnismärgid nagu avatud ajalehed käes ja traditsioonilised lillekesed nõopaugus. Teie istute ärandatud «Moskvitsi» roolis ja kihutate Gobi kõrbe suunas. Mina panen selga punase kombinesooni ja kollase nokkmütsi ja astun kah sinna poole. Seal me kokku saamegi... Üks hetki! Ega te ametilt kojamees olete?»

«Niina, te olete — vohh!» ütles mees.

Tõlkinud HILLE KARM

* Kujundanud SIIRI KALEV KO-31.

SPORT • SPORT • SPORT • SPORT • SPORT • SPORT •

SULGPALLURID SEEKORD TEISED

Sporidihoones toimus (üldse 13. korda) akadeemik S. Koroljovi mälestusturniir sulgpallis. Kuna sellest üritusest võtavad osa polütehniliste instituutide üliõpilased, õppejõud ja spordiklubi liikmed, siis nimetatakse seda ka polütehniaadiks. Huvitav on, et võitja karikas rändab ringi mõõda NSV Liitu ja karika väljapanija Kiievi PI pole mitmel aastal osalenud, sest sealsest sektsioonist on parimad sulgpallurid ammu lahkunud. Tekivad uued tugevad sulgpallikeskused. Näiteks Kaunas võitis seekord juba

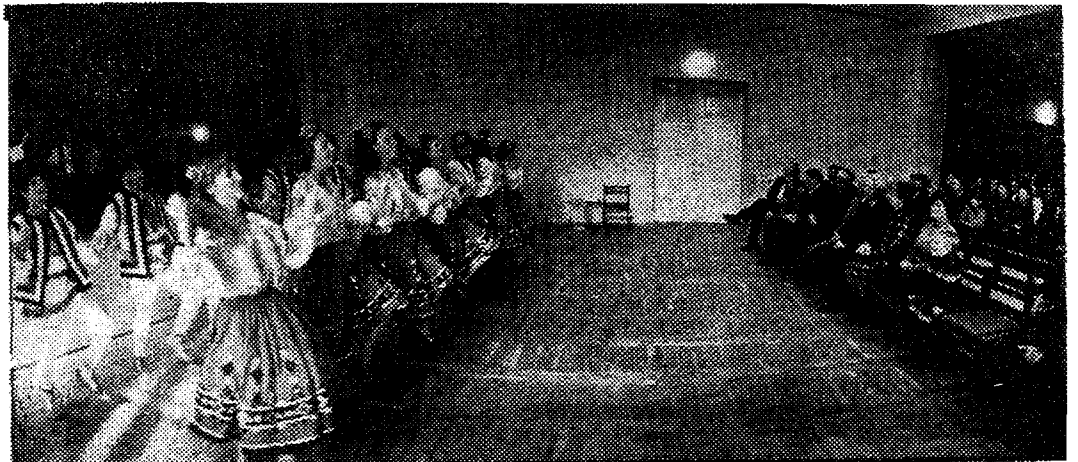
kolmandat korda. Pidulikult avaldefilleel spordihoones pärast õppeprorektor prof. Boris Tamme tervitust esines omapäraste ja huvitava popurriiga eesti tantsumest meie «Kuljus».

Meie võistkond, kuhu kuulusid K. Kabi, S. Nurges, R. Kristianson, Ü. Niisuke, A. Veerme ja E. Aljand vahetas eelmise aasta pronksi tänavuse hõbeda vastu! TPI liidri, meistersportlase Tiit Vapperi eemalejäämine vigastuse tõttu võib-olla maksiski kulla. Kolmas oli Harkovi PI, järgnesid Riia, Saraatovi ja Vinnitsa PI-d.

Järgmisel aastal korraldab polütehniaadi Saraatovi PI.

P. JAHU

SPORT • SPORT • SPORT • SPORT • SPORT • SPORT •

Tudengipidu Tartu ülikooli taasavatud klubis. MALEV TOOME foto.

* Esilehekülje kujundanud ANDRES KALEV AO-71.

«TALLINNA POLÜTEHNİK» «ТАЛЛИНСКИЙ ПОЛИТЕХНИК»

Trükkkoda «Ühiselu», Tallinn, Pikk t. 40/42. Орган парткома, ректората, комитета ЛКСМЭ и профкома Таллинского политехнического института «Таллинский политехник». Типография «Юхисалу», Пикк, 40/42. Toimetuse aadress: 200026 Tallinn, Ehitajate tee 5, TPI 3. hoone, tuba 204, tel. 537-261. Адрес редакции: 200026 Таллин, Эхитайте тее, 5, ТПИ 3 корпус, комната 204, тел. 537-261.

Tell. nr. 2759 MB-10188 Hind 2 kop.

Vastutav toimetaja G. HAZAK